

Fremlejernes) Side.“ Fra begge de nævnte Partiers Side pointeres det derhos, „at denne Lov maa betegne Huslejerreguleringens endelige Bortfald.“ — I Modsætning hertil udtaler Mindretallet (Socialdemokrater og Radikale), at det ikke kan „tiltræde den Hovedbetragtning, der ligger til Grund for Lovforslaget, at det er muligt nu at fastslaa Tidspunktet for Huslejelovgivningens endelige Bortfald i alle Kommuner . . .“ „Mindretallet gaar ud fra den Grundbetragtning, at Huslejerreguleringen ikke bør bortfalde, saa længe der er Bolignød. Der foreligger fra Byer, hvor Huslejenævnene allerede er ophævet, en Række Vidnesbyrd om, at Nævnenes Ophævelse ikke har fremmet Opførelsen af Boliger. Den ofte gentagne Paastand, at Boliglovgivningen hindrede Tilvejebringelsen af de nødvendige Bygninger, har saaledes vist sig ikke at holde Stik. Nu at skabe en Situation, der senest om to Aar umuliggør Fortsættelsen af en Boliglov, afpasset efter Forholdene, kan i høj Grad befrygtes at blive skæbnesvangert ikke blot for Købstædernes almindelige Lejere, men ogsaa for Masser af Haandværkere, handlende og andre næringsdrivende, der ikke selv ejer Ejendom. Eet er sikkert, at Boliglovgivningens Ophævelse, før Bolignøden er afhjulpet, vil fordyre Tilværelsen for en meget stor Del af Landets Befolkning, og fortrinsvis den daarligst stillede, i meget høj Grad, kun til Fordel for de nuværende Ejere, der har Lejligheder til Udlejning i ældre Ejendomme. For disse Husejere vil den forøgede Leje kapitaliseret betyde en ubegrundet Fordel paa een Gang paa Hundreder af Millioner Kroner. Da Forholdene imidlertid stiller sig forskelligt i de forskellige Kommuner, er det Mindretallets Opfattelse, at der indenfor Lovens Gyldighedsperiode bør gives Kommunalbestyrelserne fuldstændig Frihed til at træffe Beslutning om Nævnenes Opretholdelse eller Genindførelse og om de øvrige i Lovforslaget omhandlede Kontrolforanstaltninger.“

Ud fra disse Betragtninger stillede Mindretallet forskellige Ændringsforslag, idet det i øvrigt subsidiært tiltraadte flere af Flertallets Ændringsforslag. Mindretallets første Ændringsforslag angik de saakaldte frivillige Overenskomster; principalt foreslog Mindretallet med Hensyn til disse, hvis „frivillige“ Karakter Mindretallet ikke vilde anerkende, at ophæve den gældende Bestemmelse om, at de er gyldige uden Huslejenævnets Samtykke, subsidiært, at de frivillige Overenskomster skal indbringes eller anmeldes for Nævnet, saaledes som bestemt i Lov af 1. April 1921 § 3, saa at Nævnene kan forkaste dem med en Majoritet af en Stemme mere end Flertallet. — Med Hensyn til Opretholdelse af Nævn foreslog Mindretallet en Bestemmelse, hvorefter der gives Kommuner, hvori Nævnene er ophævet, Adgang til at genindføre disse, idet Loven fra 1. Juni 1923 har Gyldighed for enhver Kom-